

ข้อคิดเกี่ยวกับสิบลดและเงินถวาย

งวด 2/2024

เมษายน - พฤษภาคม - มิถุนายน 2024

 GOD FIRST
ADVENTIST STEWARDSHIP MINISTRIES

*Principles
of True
Stewardship*

ไตรสารที่ 2

2024 Tithe and Offerings Readings

การนมัสการที่แท้จริง

สารบัญ

เมษายน 2024

6 “ถูกทักท้วงไว้” โดยพระกิตติคุณ	3
13 เข้าหมายไขว้ที่สูงสุดของความเชื่อสัตย์	4
20 “เงิณถวายอัฐิทำให้เกิดผลกระทบมากกว่า”	5
27 เงิณถวายของข้าพเจ้าควรจะมีเท่าไร?	6

พฤษภาคม 2024

4 เงิณถวายประเภทไหนสร้างผลกระทบมากกว่า?	7
11 การดูแลเอาใจใส่ด้านการเงิณ	8
18 มุ่งมองสวรรค์เบื้องบน	9
25 พระเจ้าของสิ่งเล็ก ๆ ในতোষะริมต้ำ	10

มิถุนายน 2024

1 ท้าท้าบ่มบ่มดิถีโลก	11
8 หลักการเรื่องเงิณถวายในพระคัมภีร์	12
15 ข้าพเจ้าได้เรียนรู้ที่จะพอใจอยู่อย่างนี้	14
22 ช่องทางหนึ่งที่เราออกมาเสมอ	15
29 ความรับผิดชอบในการใช้ทรัพยากร	16

วันสะบาโตที่ 6 เมษายน 2024

“ถูกเกี่ยวไว้” โดยพระกิตติคุณ

เยเรมีย์ 17:14 “ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงรักษาข้าพระองค์ ข้าพระองค์จะได้หาย ขอทรงช่วยข้าพระองค์ ข้าพระองค์จึงจะรอด เพราะพระองค์เป็นที่สรรเสริญของข้าพระองค์”

ในปี 2016 ส่วนหนึ่งของเงินถวายสำหรับพันธกิจ จากโบสถ์แอ๊ดเวนตีส์ทั่วโลก ได้ถูกส่งไปยังประเทศ “นิวซีแลนด์” โบสถ์ต่าง ๆ ในดินแดนแถบนั้น มีความผันผวนอันกล้าหาญในเรื่องการประกาศพระกิตติคุณผ่านรายการ ที.วี. “ช่องทางแห่งหวัง” ของคริสตจักรแอ๊ดเวนตีส์ ขอขอบคุณพี่น้องทั่วโลกที่ได้ช่วยถวายทรัพย์ ซึ่งวันนี้ได้ทำความผันให้เป็นจริง ปัจจุบันมีผู้คนรับฟังรายการผ่านช่องทางแห่งความหวัง รวมกันประมาณ 170,000 คนในการออกอากาศในแต่ละเดือน และจากจำนวนนี้หลายร้อยคนได้มานมัสการที่โบสถ์แอ๊ดเวนตีส์ และผู้หญิงคนหนึ่งคือ “อะเดไลเด” ชีวิตของหล่อนได้รับการเปลี่ยนแปลงไป

“อะเดไลเด” รู้สึกโศกเศร้า และสิ้นหวัง เหมือนโลกทั้งใบได้คว่ำหน้าลง เมื่อสามีของหล่อนได้ตายในปี 2011 และสามปีต่อมา ความเศร้าโศกของ “อะเดไลเด” ได้ปะทุขึ้นอีก เมื่อคุณพ่อของหล่อนตายไปอีกคน “อะเดไลเด” คร่ำครวญออกมาว่า “พระเจ้าทรงอยู่ที่ไหนในชีวิตของฉัน” หล่อนมีความสงสัยเกี่ยวกับการตายของสามี และพ่อของหล่อน ว่าพวกเขามีสภาพอย่างไรหลังความตาย วันหนึ่งขณะที่หล่อนใช้ “รีโมท” กวดหาช่องของ ที.วี. บังเอิญหล่อนกดไปที่ “ช่องทางแห่งความหวัง” ซึ่งคริสตจักรแอ๊ดเวนตีส์กำลังดำเนินรายการ ที่ผ่านมาหล่อนไม่เคยรับฟังข่าวสารของคริสตจักรแอ๊ดเวนตีส์ หล่อนคิดว่า “วันนี้ฉันจะลองรับฟัง และชมการถ่ายทอดสดสักสองสามนาทีก็น่าสนใจ” ในทันใดนั้น “อะเดไลเด” ถูกเกี่ยวไว้ด้วยข่าวสาร หล่อนรู้สึกทึ่งมาก คำถามที่หล่อนต้องการคำตอบเรื่องสถานะของคนตาย รายการในวันนั้นตอบคำถามที่หล่อนค้างคาใจทุกข้อ ความจริงเรื่อง “สถานะของคนตาย” ได้นำสันติสุขมาให้หล่อน และหล่อนได้แบ่งปันข่าวแห่งความจริงนี้กับทั้งครอบครัวของหล่อน ซึ่งโอกาสต่อมาทั้งครอบครัวได้ไปนมัสการที่โบสถ์ เพื่อเตรียมตัวพร้อมสำหรับการเสด็จกลับมาครั้งที่สองของพระคริสต์ ข่าวสารแห่งความรอดได้เข้าถึงจิตใจของ “อะเดไลเด” และ ครอบครัวของหล่อน พวกเขาได้ขอบพระคุณพระเจ้า เพราะพวกเขาต่างได้กลายเป็นบุตรชายหญิงของพระเจ้า เพื่อตอบแทนพระคุณ พวกเขาต่างได้ถวายเงินถวายแด่พระเจ้าอย่างเป็นทางการโบสถ์

ส่วนหนึ่งของ “เงินถวายที่เราได้สัญญาไว้กับพระเจ้า” จะนำไปสนับสนุนพันธกิจ การออกรายการที.วี. “ช่องทางแห่งความหวัง” เพื่อให้ผู้คนนับพัน นับหมื่นที่อาศัยอยู่รอบโลกให้ได้รับฟังข่าวสารแห่งความรอด หนึ่งในผู้คนจำนวนไม่น้อยที่รับเอารอดผ่านรายการ ที.วี. ช่องทางแห่งความหวัง ซึ่งพวกเขาจะไม่มีโอกาสต้อนรับพระคริสต์ผ่านการประกาศประเภทอื่น ๆ ทุกครั้งที่ “เงินถวายตามที่เราได้สัญญาไว้” จะถูกรวมไว้ใน “กองทุนงบประมาณรวม” ซึ่งเท่ากับเราผู้ถวายทรัพย์ทุกคน ได้เข้าเป็นหุ้นส่วนกับพระเยซูในการเข้าถึงผู้คนในทุกพื้นที่ และท้องถิ่นต่าง ๆ รอบโลก

คำเชิญชวน: เงินถวายของพี่น้องทั้งหลาย จะนำไปเป็นกองทุนดำเนินการของ “รายการที.วี. ช่องทางแห่งความหวัง” ซึ่งมีความต้องการมาก สำหรับการประกาศพระกิตติคุณผ่านสื่อสารมวลชนประเภทนี้ สำนักงานใหญ่ “เจนเนอรัล คอนเฟอเรนซ์” ได้รับส่วนแบ่งของเงินถวายนี้จากสำนักงานภาค และหลังจากนั้น เจ้าหน้าที่รับผิดชอบจะทำการแบ่งปันเงินสำหรับโครงการต่าง ๆ และตลอดจนสถาบันต่าง ๆ รวมทั้งโครงการการประกาศทาง ที.วี. “ช่องทางแห่งความหวัง” ด้วย ขอขอบคุณพี่น้องในพระคริสต์ทุกท่านที่ได้ถวายทรัพย์เพื่อพันธกิจของพระเจ้า..ขอพระเจ้าทรงอวยพระพรแต่ทุกท่าน!

วันสะบาโตที่ 13 เมษายน 2024
เป้าหมายใหญ่ที่สุดของความซื่อสัตย์

สุภาษิต 23:26 “บุตรชายของเราเอ๋ย ขอให้ใจของเจ้าให้เราเถอะ และให้ตาของเจ้าสังเกตทางของเรา”

ข้อพระคัมภีร์สำหรับวันนี้พรรณานถึงความสนพระทัยยิ่งใหญ่ที่สุดของพระเจ้า พระองค์ทรงต้องการ “ดวงใจ” ของเรา ซึ่งได้หันเหไปจากพระองค์เพราะความบาป ให้หันกลับมาหาพระองค์ ซึ่งเราอาจเรียกว่า “การเปลี่ยนแปลงอุปนิสัย” อ่านอย่างละเอียดข้ออ้างอิงของ **เอลเลน จี. ไวท์**. ซึ่งกล่าวว่า “ระบบการคืนสิบลดหนึ่งนี้ที่ข้าพเจ้าได้เห็นจะช่วยพัฒนาอุปนิสัย และสำแดงให้เห็นสถานะของดวงใจ (หนังสือ “คำพยานสำหรับคริสตจักร, เล่ม 1, หน้า 237)

นี่คือวัตถุประสงค์แท้จริงของความซื่อสัตย์: เพื่อการพัฒนาอุปนิสัย และสำแดงให้เห็นว่าอะไรแท้จริงที่ปกครองดวงใจของเรา ประการแรกเราจะต้องเข้าใจเรื่อง “การใช้” เงินสิบลดหนึ่ง และประการต่อมาคือ “วัตถุประสงค์ของเงินสิบลดหนึ่ง และเงินถวาย” เงินทั้งสองประเภทนี้จะถูกใช้ในลักษณะต่างกันอย่างสิ้นเชิง แม้วัตถุประสงค์ของเงินสิบลดหนึ่ง และเงินถวายจะเป็นอย่างเดียวกัน คือเพื่อพัฒนาความซื่อสัตย์แห่งอุปนิสัยของเรา

ดังนั้นเมื่อเราพูดถึงความซื่อสัตย์ข้อโนโบสถ์กับเด็ก ๆ ของเรา เราไม่เพียงอ้างว่าพันธกิจของพระเจ้าต้องการกองทุนเพื่อให้การสนับสนุนให้พันธกิจการประกาศรุดหน้าต่อไป ดังนั้นเราต้องมีความซื่อสัตย์ แต่สิ่งที่เราควรกล่าวเน้นคือ ความเห็นแก่ตัวจะเข้าครอบครองดวงใจของเราอย่างไร เมื่อเราไม่ซื่อสัตย์ต่อพระเจ้า ลองจินตนาการดู อย่างเช่นเด็กคนหนึ่งได้รับเงินค่าใช้จ่าใช้จากพ่อแม่ 10 ดอลลาร์ เขาได้รับการแนะนำให้ถวาย 1 ดอลลาร์แก่โบสถ์สำหรับสิบลดหนึ่ง และอีก 1 ดอลลาร์สำหรับเป็นเงินถวาย ในตลอดห้าปี เด็กคนนี้ได้ถวายเงิน 60 ดอลลาร์ สำหรับสิบลดหนึ่ง และอีก 60 ดอลลาร์สำหรับเงินถวาย เงินจำนวนนี้ไม่ได้ทำให้เกิดผลกระทบต่อการประกาศพระกิตติคุณไปทั่วโลกมากนัก แต่มันสามารถเกิดผลด้านบวกยิ่งใหญ่ต่อการพัฒนาอุปนิสัยของเด็ก ตลอดเวลาห้าปี

สิ่งสำคัญที่สุดต่อพระเจ้าไม่ใช่ความแตกต่างเกี่ยวกับกับเงินที่เราถวาย แต่ความแตกต่างจะเผยให้เห็นถึงสถานที่ที่เงินถวายของเราจะถูกรวบรวมไว้ที่ไหน ดังนั้นข้าพเจ้าเป็นคนซื่อสัตย์ไม่ใช่เพราะข้าพเจ้าจะได้รับสิ่งใดกลับคืนมา และไม่ใช่เพราะพันธกิจของพระเจ้าจะต้องพึ่งเงินของข้าพเจ้า แต่เพราะว่าข้าพเจ้าใจถึงบทบาทของความซื่อสัตย์ อันที่จะช่วยเปลี่ยนแปลงอุปนิสัยของข้าพเจ้า

คำเชิญชวน: จงทูลขอพระเจ้าทรงช่วยจิตใจให้คุณเข้าใจความสำคัญของความซื่อสัตย์ ที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลง อุปนิสัย ทูลขอพระองค์ให้ช่วยคุณเป็นคนซื่อสัตย์ในทุกมิติของชีวิต รวมทั้งการคืนสิบลดหนึ่ง และการถวายเงินถวาย และมีส่วนให้การช่วยเหลือเหล่าคนที่ต้องการความช่วยเหลือ

วันสะบาโตที่ 20 เมษายน 2024
“เงินถวายอันไหนทำให้เกิดผลกระทบมากกว่า”

สภานิติ 3:9,10 “จงถวายเกียรติแด่พระเจ้า ด้วยทรัพย์สินของตน และด้วยผลแรกแห่งผลิตผล ทั้งสิ้นของเจ้า”

คุณจำวันที่คุณรับบัพติศมาได้ไหมข้าพเจ้าเชื่อว่าความทรงจำเช่นนั้นจารึกอยู่ในดวงใจของคุณ ซึ่งทำให้ ?
เขารู้สึกทันที “มาร์คอส” คุณมีอารมณ์ และความปรารถนาที่จะรับใช้พระเจ้าอย่างเต็มที่ ซึ่งเป็นอย่างเดียวกันกับ
หลังการรับบัพติศมา เขารับบัพติศมาเมื่อเขามีอายุ 19 ปี และเขาได้ตัดสินใจแสวงหาพระเจ้า และรับใช้พระองค์
ด้วยดวงใจทั้งดวงของเขา

วันหนึ่งเขาได้ยินนักเทศน์คนหนึ่งกล่าวว่า เงินถวายเราถวายให้โบสถ์จะถูกเก็บเป็นกองทุน เพื่อแจกจ่าย
ไปสอดคลองหลักการของพระคัมภีร์ ซึ่งจะทำให้บังเกิดผลกว้างไกลกว่า และเติบโตอย่างเที่ยงธรรม ผู้ถวายทรัพย์
ขอให้ศาสนา “มาร์คอส” ต่างมุ่งหวังจะให้เงินที่พวกเขาถวายบังเกิดผลมากที่สุด เท่าที่จะมากได้ หลังจากโบสถ์เลิก
จารย์ผู้เทศนาวันนั้นอธิบายสิ่งที่เขาได้เสนอไป ศาสนาจารย์อธิบายให้เขาฟังว่า การที่คนหนึ่งได้ถวายทรัพย์อย่าง
สม่ำเสมอ และเช่นเดียวกันผู้เก็บรวบรวมเงินถวายจะแจกจ่ายออกไปตามหลักการของพระคัมภีร์ หลักการสาม
ประการคือ:

1. ถวายเป็นประจำ หมายถึง เมื่อผู้เชื่อมีรายได้ จะต้องคืนเงินสิบลดหนึ่ง และถวายเงินถวายอย่างสม่ำเสมอ
2. ถวายอย่างเป็นสัดส่วน เงินถวาย จะต้องถวายตามเปอร์เซ็นต์ที่ผู้ถวายเลือกเอง
3. การมองภาพพันธกิจทั่วโลก มองเห็นภาพความมอดสาหะของเหล่ามิชชันนารี และผลลัพท์ที่ตามมา

เงินถวายของเราควรทำให้ “แผนการแห่งความรอดประกาศไปทั่วโลก” ไม่เฉพาะพื้นที่ ที่เราอาศัยอยู่
เท่านั้น เพื่อให้เป้าหมายดังกล่าวเป็นไปได้ โบสถ์ที่ได้รับเงินถวายต้องมีแผนในการแบ่งปันเงินถวายที่เรียกว่า
“แผนเงินถวายสำหรับงบประมาณรวม” เมื่อเงินถวายถูกแบ่งสรรสอดคล้องกับ “แผนถวายสำหรับงบประมาณรวม”
จะส่ง 50-60 เปอร์เซ็นต์ ของงบประมาณรวมให้กับการสนับสนุนพันธกิจของมิชชันนารีท้องถิ่น, 20-30 เปอร์เซ็นต์ ให้
การสนับสนุนพันธกิจของคอนเฟอเรนซ์ สหมิชชัน และสำนักงานภาค และ 20 เปอร์เซ็นต์ให้การสนับสนุนพันธกิจ
ทั่วโลก ซึ่งสำนักงานใหญ่ “เจเนอรัล คอนเฟอเรนซ์” จะเป็นผู้บริหารจัดการ “เงินกองทุนพันธกิจทั่วโลก” ดังกล่าว

โบสถ์ต่าง ๆ ได้นำเอาแผน “งบประมาณรวม” ไปปฏิบัติใช้” (ซึ่งปัจจุบันโบสถ์ต่าง ๆ ทั่วโลกมากกว่า
90 เปอร์เซ็นต์นำเอาหลักการนี้มาใช้) ส่วนเงินถวายใด ๆ ที่ไม่อยู่ในข้อบ่งชี้นี้ โดยอัตโนมัติเงินถวายเป็นจะถูก
ส่งไปสนับสนุนพันธกิจในท้องถิ่น, ภาคต่าง ๆ รวมทั้งโครงการของมิชชันนารีนานาชาติ และพันธกิจที่เริ่มต้นใหม่
แต่ในภาคพื้นใดที่ยังไม่ได้นำแผนนี้ไปปรับ ถ้ามีใครสักคนต้องการให้เกิดผลดีไปทั่วโลก พวกเขาควรทำการแบ่งสรร
เงินตามรูปแบบเหมือน “เงินถวายที่ได้กล่าวสัญญาไว้” ซึ่งเงินถวายจะกระจายออกไปครอบคลุมท้องถิ่น, ภูมิภาค
และความต้องการของพันธกิจนานาชาติ มาร์คอส ขอบคุณศาสนาจารย์ที่อธิบายเรื่องเงินถวายทุกอย่างให้เขา
เข้าใจ เขากลับไปที่บ้านและตัดสินใจว่าจะคืนเงินสิบลดหนึ่ง และถวายเงินถวายอย่างสัตย์ซื่อ และอย่างสม่ำเสมอ

คำเชิญชวน: การตัดสินใจดังกล่าว เป็นการยืนยันว่า ว่าความปรารถนาของเราจะเป็นอันดับสุดท้าย
พระเจ้าและพันธกิจของพระองค์จะมาเป็นที่หนึ่งในชีวิตของเราทั้งหลาย

วันสะบาโตที่ 27 เมษายน 2024

เงินถวายของข้าพเจ้าควรจะเป็นเท่าไร?

มาระโก 12:43,44 “พระองค์จึงทรงเรียกเหล่าสาวกมาตรัสแก่เขาว่า “เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า หญิงหม้ายจนคนนี้ได้ใส่ไว้ในตู้เก็บเงินถวายมากกว่าคนทั้งปวงที่ใส่ไว้นั้น...เพราะว่า คนทั้งปวงนั้นได้อเอาเงินเหลือใช้ของเขามาใส่ไว้ แต่ผู้หญิงนี้ซัดสนที่สุด ยังได้อเอาเงินที่มีอยู่สำหรับเลี้ยงชีวิตของตนมาใส่จนหมด”

เมื่อหญิงหม้ายนำเงินถวายมายังพระวิหาร หล่อนได้ตัดสินใจสองประการ ประการแรก เงินถวายของหล่อนหมายถึงการเสียสละอย่างยิ่งใหญ่ ประการที่สองหล่อนได้เลือกเปอร์เซ็นต์ของรายได้เพื่อเป็นเงินถวาย เราทราบได้อย่างไร? พระเยซูทรงตรัสว่าหญิงหม้ายได้ถวายมากกว่าคนอื่น ๆ แม้หากจะนับมูลค่าของเงินถวายจำนวนเงินที่หล่อนถวายจะน้อยกว่าคนอื่น ๆ ความจริงมีว่าแม้คนอื่น ๆ ล้วนถวายเงินจำนวนมาก แต่ถ้าจะนับจากเกณฑ์เป็นเปอร์เซ็นต์ของรายได้ หรือเงินทั้งหมดที่พวกเขาถืออยู่ คนเหล่านั้นถวายเงินจำนวนน้อยนิดจากที่พวกเขามี หรือหามาได้ ขณะที่หญิงหม้ายถวายเงินถ้านับเป็นเปอร์เซ็นต์ของเงินที่หล่อนมีอยู่ทั้งหมด หล่อนถวายเงินให้พระเจ้า 100 เปอร์เซ็นต์ จึงสรุปได้ว่าหล่อนถวายเงินคิดเป็นเปอร์เซ็นต์สูงกว่าคนอื่น ๆ ในวันนั้น

เอลเลน จี. ไวท์ ได้แสดงความคิดเห็นในเรื่องนี้โดยได้กล่าวว่า “เช่นนั้นพระเยซูทรงได้สอนถึงคุณค่าของของขวัญ ที่ไม่ได้ตีค่าเป็นจำนวนเงิน แต่หากคิดเป็นสัดส่วนของเงินที่คนนั้นมี และเจตนาของเขา” (หนังสือ “กิจการของอัครทูต” หน้า 342) สำหรับเงิน “สิบลดหนึ่ง” พระเจ้าทรงกำหนดเป็นเปอร์เซ็นต์ของรายได้สุทธิ คำว่า “สิบลดหนึ่ง” หมายถึง “สิบเปอร์เซ็นต์” ของรายได้ แต่เมื่อพูดถึงเงินถวาย พระเจ้าทรงให้เสรีภาพแก่ผู้นมัสการพระองค์จะเลือกเปอร์เซ็นต์ที่จะถวาย ในพระธรรม เฉลยธรรมบัญญัติ 16:17 กล่าวว่า “ให้ทุกคนถวายตามความสามารถของเขา ตามส่วนพระพรที่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทั้งหลายประทานแก่ท่าน”

คุณสังเกตคำว่า “สัดส่วน หรืออัตราส่วน” ไหม? นั่นคือ “เป็นเปอร์เซ็นต์” ของเงินถวายซึ่งเราจะประเมินจากรายได้ของสัปดาห์ ของเดือน หรือของไตรมาสจากรายได้ของเรา โดยให้เราตัดสินใจเลือกสัดส่วน หรือก็เปอร์เซ็นต์ของพระพรที่เราได้รับในชีวิตด้านการเงินของเรา การสรุปที่ดีควรจะเป็น:

- 1.เงินถวาย และ สิบลดหนึ่ง จะต้องถวายด้วยจำนวนเป็นเปอร์เซ็นต์
- 2.พระเจ้าทรงเลือกให้คินสิบลดหนึ่งเป็นเปอร์เซ็นต์ (คือสิบเปอร์เซ็นต์) ส่วนเปอร์เซ็นต์ของเงินถวาย ให้ผู้ถวายตัดสินใจเองว่าจะถวายกี่เปอร์เซ็นต์?
- 3.การคินสิบลดหนึ่ง และการถวายเงินถวายไม่ควรขึ้นอยู่กับ “แรงดลใจ” หรือ “การไม่คิดเอาใจใส่อะไร”
- 4.เราไม่อาจเปลี่ยนแปลงเปอร์เซ็นต์ของ “สิบลดหนึ่ง” เพราะเป็นสิ่งที่พระเจ้าทรงกำหนดไว้ แต่เราควรมีใจกระตือรือร้นที่จะเพิ่มเปอร์เซ็นต์ หรือสัดส่วนของเงินถวายมากขึ้นเพื่อให้พันธกิจของพระเจ้ารวดเร็วขึ้น

คำเชิญชวน: วันนี้ข้าพเจ้าขอเชิญพี่น้องแห่งความเชื่อให้อธิษฐาน ขอพระเจ้าทรงดลใจพี่น้องว่า พี่น้องควรจะถวายเงินถวายกี่เปอร์เซ็นต์ ถ้าพี่น้องได้ถวายเงินถวายโดยคิดเป็นเป็นเปอร์เซ็นต์จากรายได้ได้อยู่แล้ว พี่น้องอาจขอให้พี่น้องคงเปอร์เซ็นต์นั้นไว้ หรือทำการทบทวนใหม่ให้เหมาะสมกับเวลาปัจจุบัน นี่เป็นวิธีหนึ่ง ที่จะคำนึงถึงตัวเองเป็นสิ่งสุดท้ายและถวายแด่พระเจ้าเป็นสิ่งที่มาก่อน

วันสะบาโตที่ 4 พฤษภาคม 2024
เงินถวายประเภทไหนสร้างแรงกระแทกมากกว่า?

มัทธิว 25:36 “เราเปลือยกายท่านก็ได้ให้เสื้อผ้าเราอุ่นห่ม เมื่อเราเจ็บป่วยท่านก็ได้มาเยี่ยมเอาใจใส่เรา เมื่อเราต้องจำอยู่ในพันธนาการ ท่านก็ได้มาเยี่ยมเรา”

นาไดรา ยกจอบขุดดินตรงหน้า ขุดได้ไม่นานมีเหี่ยวไหลออกมากตามหน้าผาก หล่อนมองไปรอบ ๆ มองเห็นพื้นดินโดยทั่วไปทั้งแห้ง และแข็ง ที่หนักกว่าคือดินบางแห่งแตกกระแหง **นาไดรา** อายุ 40 ปี ได้ทำอะไร ทำสวนเลี้ยงดูลูก ๆ ทั้งหกคนตามลำพัง นับจากวันที่สามีของหล่อนได้ออกจากบ้านไปเมื่อสองปีก่อน หล่อนรำพึงกับตัวเองว่า “สิ่งสำคัญที่สุดคือลูก ๆ ของฉันต้องมีอาหารรับประทาน” **นาไดรา** วางจอบลง และเดินไปดูที่ดินอีกด้านหนึ่งของสวนว่ามีส่วนไหนที่ดินดีกว่าบริเวณที่หล่อนกำลังขุด

ประเทศ “เคนยา” ต้องประสบกับความแห้งแล้งมาตั้งแต่ปี 2011 แต่ละปีมีฝนตกเล็กน้อย พื้นดินที่ขาดฝนเป็นเวลานาน ไม่เพียงแต่จะทำอะไร หรือการปลูกพืชผักไม่ได้ แต่ธุรกิจบางอย่างได้ปิดตัวเองลงด้วย ชาวนาออกเขตชลประทานไม่สามารถปลูกข้าวสาลี และข้าวโพดได้ เมื่ออาหารของครอบครัวเกือบจะหมดลง **นาไดรา** เดินไปรอบ ๆ หมู่บ้านเพื่อขอบางสิ่งจากชาวบ้าน **นาไดรา** สารภาพว่า “มีบางครั้งฉันบอกกับตัวเองว่า ฉันจำเป็นขโมยเพื่อไม่ให้ครอบครัวอดตาย! แต่พอจะลงมือขโมย “ฉันรู้สึกอับอายในความคิดเช่นนั้น” ฉันคิดในตอนต่อมาว่า เพื่อลูก ๆ ของฉัน ฉันต้องนำนาวาชีวิตครอบครัวแล่นต่อไป ถ้าชีวิตไม่มีการดิ้นรนต่อสู้ ชีวิตจะมีความหมายได้อย่างไร” ขณะสภาพของครอบครัวอยู่ในภาวะเลวร้ายสุด ๆ **นาไดรา** ได้พบว่า “หน่วยงานแอ็ดดร้า..หรือหน่วยงานบรรเทาทุกข์และพัฒนาแอ็ดเวนตีสแห่งประเทศเคนยา” ได้ก้าวเข้ามาแทรกแซง พวกเขาแจกอาหารที่มีคุณค่าแก่ผู้ยากจน สิ่งนี้ได้ช่วยชีวิตครอบครัวของ**นาไดรา** ให้รอดตายมาได้ **นาไดรา** ได้รับแจกถั่วเมล็ดแห้ง 80 ปอนด์ และน้ำมันพืชสำหรับปรุงอาหารอีกหนึ่งแกลลอน นอกจากนี้ **นาไดรา** ยังได้รับแจกเกลือ และอาหารพื้นฐานอื่น ๆ อีก จากอาหารที่ได้รับแจกเด็ก ๆ ของหล่อน ตัวหล่อนเอง และหลานอีกหนึ่งคน ได้รับประทานอาหารจนอิ่มวันละหนึ่งมือ-และในโอกาสต่อมา พวกเขาจะมีอาหารสามมือ หลังจากช่วงฉุกเฉินผ่านไปสี่เดือน แอ็ดดร้ามีทุนทรัพย์เข้ามามากขึ้น และแอ็ดดร้าได้แจกเงินสดให้แก่ครอบครัวอีกจำนวนหนึ่ง ทำให้นาไดรา และครอบครัวอื่น ๆ มีเงินไปซื้ออาหารที่ตลาดท้องถิ่นได้

ความมอดอยากที่เกิดขึ้นได้ทำ “ผู้ใหญ่บ้าน” รู้สึกเป็นทุกข์ เมื่อมองเห็นลูกบ้านของเขาหลายครอบครัวประสบกับความมอดอยาก เขาได้กล่าวขอบคุณหน่วยงานแอ็ดดร้าว่า “ในสถานการณ์ที่เขาเอง และทางการไม่มีปัจจัยมากพอที่จะให้ความช่วยเหลือได้ทั่วถึง หน่วยงานแอ็ดดร้าได้ยื่นมือมาช่วยเหลือ...เราทุกคนขอขอบคุณคริสตจักรเซเว่นธ์เดย์แอ็ดเวนตีส ที่ได้ตั้งหน่วยแอ็ดดร้าขึ้นในประเทศของเรา”

คำเชิญชวน: “หน่วยงานพัฒนา และบรรเทาทุกข์” ซึ่งคริสตจักรเซเว่นธ์เดย์แอ็ดเวนตีสได้จัดตั้งขึ้น ซึ่งมีชื่อย่อว่า “แอ็ดดร้า” แอ็ดดร้าได้ทำการต่อสู้กับความทุกข์ยาก และได้ช่วยพัฒนาชุมชน โดยคริสตจักร เอส. ดี.เอ. ปัจจุบันเรามีหน่วยงานแอ็ดดร้ากระจายกันอยู่ในมากกว่า 130 ประเทศทั่วโลก เป็นหน่วยงานซึ่งสำแดงความรักอันไม่มีเงื่อนไขของพระเยซู เป็นประจักษ์จรัส “สเป็กตรัม” (เป็นสีของรุ้งรวมกัน) ซึ่งทำงานเน้นโครงการพัฒนา และการบรรเทาทุกข์ หากพี่น้องท่านใดอยากทราบในรายละเอียดเกี่ยวกับ “แอ็ดดร้า” หรือเข้าร่วมในงานของ “แอ็ดดร้า” อย่างใดอย่างหนึ่ง (<https://www.adra.org>) ขอขอบคุณทุกท่านที่ให้การสนับสนุนด้วยเงินถวายแก่ “แอ็ดดร้า” ซึ่งเป็นหนึ่งของโครงการพันธกิจประกาศไปทุกแห่งทั่วโลก.

วันสะบาโตที่ 11 พฤษภาคม 2024

การดูแลเอาใจใส่ด้านการเงิน

สุภาษิต 22:26 “อย่าเป็นพวกที่ตักปากลงคำ อย่าเป็นพวกผู้เป็นประกันหนี้สิน”

ความพอใจไม่จำเป็นต้องเกิดขึ้นจากที่เราได้สิ่งที่เราต้องการเสมอไป แต่เกิดขึ้นจากการตระหนักว่าเราได้รับพระพรมากเพียงใดจากสิ่งที่มี พูดอีกอย่างได้ว่า “เรารู้สึกพอใจ” ไม่ใช่เพราะเรามีสิ่งของทุกอย่างที่เราชอบ แต่เพราะว่าเรารู้สึกขอบคุณพระเจ้าสำหรับพระพรของพระองค์ บางคนอาจคิดว่า ผมมีความสุขกับรถยนต์ของผม จนกระทั่งผมได้เห็นรถรุ่นใหม่ในห้องโชว์รถยนต์ หรือผมพึงพอใจในเสื้อผ้า และรองเท้า จนกระทั่งผมได้เห็นเสื้อผ้ารุ่นสมัยนิยมที่ห้าง สิ่งดังกล่าวแสดงว่าคุณไม่ปล่อยให้ความอยาก หรือเป้าหมายของคุณออกไป ยังมีคนอีกกลุ่มหนึ่งจะไม่รู้สึกพึงพอใจอะไรนาน แม้พวกเขาจะมีสิ่งต่าง ๆ ที่ต้องการมากมายเพียงใด

บางครั้งเราคิดว่าหากเรามี “สิ่งต่าง ๆ อีกสักเล็กน้อย” ทุกอย่างจะดีขึ้นกว่าเดิม อย่างไรก็ตาม ความสำเร็จของเราไม่อาจขึ้นอยู่กับเราได้เป็นเจ้าของวัตถุต่าง ๆ นี้ไม่ได้หมายความว่า คุณจะต้องปล่อยความฝัน และเป้าหมายของคุณไป แต่คุณจะต้องมีความพอใจกับมาตรฐานในการดำรงชีวิต เพื่อคุณจะไม่สร้างหนี้สินเกินตัว

ต่อไปนี้เป็นข้อแนะนำเพื่อจะพบความพึงพอใจด้านการเงิน

ก้าวที่ 1: ถามว่า “เงินของฉันไปที่ไหนบ้าง?” เขียนรายการค่าใช้จ่ายทุกอย่างของคุณไว้ แล้วแบ่งแยกออกเป็นสามประเภท (1) ค่าใช้จ่ายประจำ (อาหาร ซึ่งอาจเปลี่ยนแปลงได้ เช่นลิบลดหนึ่ง, เงินถวาย, ค่าเช่า หรือค่าผ่อนบ้าน, ผ่อนรถ, เสียภาษี); (2) ค่าใช้จ่ายต่าง ๆ, อาหาร, น้ำ, ไฟฟ้า แก๊ส, ค่ายา หรือไปหาหมอ) (3) ค่าใช้จ่ายที่ไม่ประจำ เช่นการเดินทางไปท่องเที่ยว, กิจกรรม-การพักผ่อนหย่อนใจ, ภาษีสังคมเช่น ช่างงานแต่งงาน ช่วยงานแต่งงาน ช่วยครอบครัวคนตาย ฯลฯ) ทำการบันทึกค่าใช้จ่าย และแยกประเภทไว้ จะทำให้คุณรับรู้ได้ว่า คุณได้ใช้เงินไปสำหรับอะไรบ้าง

ก้าวที่ 2: คุณต้องถามตัวเองว่า “เป้าหมายของฉันคืออะไร? ฉันจะต้องตั้งงบไว้สำหรับจ่ายหนี้ใหม่? ฉันจะเก็บเงินไว้สำหรับอนาคตเดือนละเท่าไร? เช่นเพื่อซื้อรถยนต์, การศึกษาของลูก ๆ หรือใช้จ่ายตอนเกษียณ? จงตั้งเป้าหมายไว้ ยกตัวอย่างเช่นคุณอาจต้องเก็บเงินไว้เดือนละ 300 เหรียญ (สำหรับชาวสหรัฐ คนไทยก็ลองนึกถึงจำนวนที่เป็นไปได้เอง) สำหรับตอนเกษียณ ถ้ามันเป็นความต้องการของคุณ ก็จงรวมจำนวนเงินดังกล่าวไว้ในงบค่าใช้จ่ายประจำเดือนของคุณ

ก้าวที่ 3: ลองเปรียบเทียบเงินได้ กับค่าใช้จ่ายประจำเดือนของคุณ ถ้าเงินรายได้ของคุณน้อยกว่าค่าใช้จ่ายต่าง ๆ? ในกรณีนั้น ให้กลับไปดูก้าวที่ 1. มีตัวเลขตรงไหนจะปรับเปลี่ยนได้บ้าง บางรายการคุณอาจใช้จ่ายมากเกินไป ถ้าหากสิ่งนั้นเป็นสิ่งไม่จำเป็น หรือฟุ่มเฟือยเกินไปก็ให้คุณปรับลดลงเป็นต้น

คำเชิญชวน: โดยการปฏิบัติตามกฎเหล่านี้ คุณจะมองเห็นว่าเงินของคุณกำลังไปที่ไหน ซึ่งจะทำให้คุณอยู่ในตำแหน่งที่ดี ที่จะนิยามเป้าหมาย ที่จะไปให้ถึง อีกอย่าง คุณสามารถจะวางแผนการใช้เงิน และแผนควบคุมด้านการเงินของคุณ ขึ้นต่อไปก็แล้วแต่คุณ ตอนนี้คุณมีความรู้ที่คุณต้องการ จงทูลขอพระเจ้าทรงช่วยคุณให้ทำการตัดสินใจได้อย่างชาญฉลาด

วันสะบาโตที่ 18 พฤษภาคม 2024

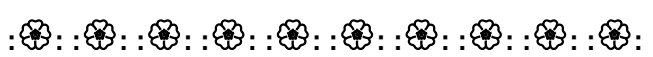
มุ่งมองสวรรค์เบื้องบน

1 ทิโมธี 6:17, 18 “สำหรับคนเหล่านั้นที่มั่งมีฝ่ายโลก จงกำชับเขาอย่าให้มีมานะทูลี หรือให้เขามุ่งหวัง ในทรัพย์สินที่ไม่เที่ยง แต่จงหวังในพระเจ้า ผู้ทรงประทานทุกสิ่ง เพื่อความสะดวกสบายของเรา.. จงกำชับให้เขากระทำดี ให้กระทำดีมากๆ ให้เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ และไม่เห็นแก่ตัว”

อาจารย์จอร์จ ดับเบิลยู. ทูเอทท์ นักเทศน์ที่มีชื่อได้รับการเชิญให้ไปทานอาหารมื้อเย็นที่บ้านของมหาเศรษฐีคนหนึ่ง หลังจากรับประทานอาหารเสร็จ เจ้าภาพได้เชิญอาจารย์ขึ้นไปยังชั้นสูงสุดของบ้าน เพื่อจะมองไปรอบๆ ทัศนียภาพได้ทุกทิศทาง เศรษฐีซึ่งมั่งมียิ่งจุดไกลลิบ แล้วคุยอวดว่า “ไกลสุดเท่าสายตามองเห็นได้ เป็นบ่อน้ำมันหลายสิบบ่อ บ่อน้ำมันเหล่านั้นเป็นของผมทั้งหมด จากนั้นเศรษฐีซึ่งไปยังทิศตรงตรงกันข้าม นั้นเป็นทุ่งข้าวสาลีไกลสุดลูกหูลูกตา ทั้งหมดหลายพันไร่ก็เป็นของผม ต่อมาเศรษฐีซึ่งหนีไปทางทางตะวันออก นั้นเป็นทุ่งหญ้าเลี้ยงสัตว์นับพันเอเคอร์ วิวหลายพันตัวที่หากินอยู่ในท้องทุ่งเป็นของผมทั้งหมด จากนั้นเศรษฐีซึ่งไปทิศตะวันตกมองเห็นเป็นป่าไม้เขียวชะอุ่ม เศรษฐีพูดคำเดิมด้วยความภูมิใจว่า ป่าเหล่านั้นทั้งหมดผมได้รับสัมปทานจากรัฐบาลเป็นเวลา 50 ปี พูดเสร็จเศรษฐีอยู่ในความเงิบ โดยหัวของเขาคิดว่าศาสนาจารย์จะกล่าวชม หรือยกย่องในความสำเร็จของเขา ศาสนาจารย์ “ทูเอทท์” ไข่มือก้างหนึ่งยื่นไปจับที่ไหล่ของเศรษฐี แล้วยกมืออีกข้างชี้ไปยังท้องฟ้า แล้วพูด ด้วยน้ำเสียงเรียบ ๆ ว่า “ท่านเศรษฐีมีอะไรบ้างใหม่ในทิศทางเบื้องบนนี้?” เศรษฐีค่อย ๆ ก้มศีรษะลงช้า ๆ และพูดเบาๆ ลักษณะเป็นการสารภาพว่า “ผมไม่เคยคิดถึงเรื่องนี้เลย!” ข้อพระคัมภีร์นี้้อครทูตเปาโลได้รับการดลใจให้เขียนขึ้น ท่านเปาโลพูดวิงวอนเราแต่ละคนเรา ให้เข้าใจถึงวิธีการรักษาอันตรายจากทรัพย์สินสิ่งของต่างๆ ซึ่งมักเป็นตัวการให้เราโกหกพระเจ้าว่า เราเป็นคนสัตย์ซื่อต่อพระองค์ และมีใจเอื้อเฟื้อต่อคนอื่นๆ เมื่อเราสัตย์ซื่อในการคืนสิบลดหนึ่ง และเราถวายเงินถวาย และมีใจเอื้ออารีแก่ผู้ขัดสน เราได้แสดงชัดเจนต่อเราเองว่าทรัพย์สินสิ่งของที่เราถืออยู่ไม่ได้เป็นเจ้านายเรา และเราเข้าใจด้วยว่าทรัพย์สินที่อยู่ในมือของเรา เป็นประจักษ์พยานว่าพระเจ้าทรงทำงานในชีวิตของเรา ไม่ใช่เป็นความสามารถของเราที่จะหา หรือสะสมทรัพย์สมบัติไว้สำหรับตัวเราเอง

เอลเลน จี. ไวท์. สรุปแนวคิดนี้ไว้อย่างดีว่า: “ซาตานใช้เงินทอง และสมบัติพัสถานเป็นบ่วงร้าย เป็นสิ่งหลอกลวง และล่อให้ดวงวิญญาณของเราหลงทางเพื่อให้เราตกสู่ความพินาศ พระเจ้าทรงประทานแนวทางในการจัดการทรัพย์สินของเราอย่างถูกต้อง โดยให้ใช้บรรเทาความทุกข์ยากของผู้ขาดแคลนและมีความทุกข์เดือดร้อน เพื่อให้พันธกิจของพระองค์รอดหน้า และเพื่อเสริมสร้างอาณาจักรของพระองค์ในโลกนี้ ด้วยการส่งมิชชันนารีเข้าไปยังพื้นที่ห่างไกลออกไป เพื่อเผยแพร่วาทะกิตติคุณแก่ผู้คนที่อาศัยอยู่ในส่วนต่างๆ ของโลก ให้รู้จักพระนามของพระคริสต์” (หนังสือ “คำแนะนำเรื่องการค้าขายและทรัพย์สินของพระเจ้า” หน้า 133)

คำเชิญชวน: อย่าให้เราหลงลืมว่า ความร่ำรวยที่แท้จริงของเราอยู่บนสวรรค์

วันสะบาโตที่ 25 พฤษภาคม 2024
พระเจ้าของสิ่งเล็ก ๆ ในตอนเริ่มต้น

ซามูเอล 114:6 “โยนาธานกล่าวกับคนหนุ่มที่ถือเครื่องอาวุธของท่านว่า “มาเถิด ให้เราข้ามไปยังกองทหารรักษาของคนที่นั่น ที่ไม่ได้เข้าสู่หนัด บางทีพระเจ้าจะทรงประกอบกิจเพื่อเรา เพราะไม่มีสิ่งใดที่ขัดขวางพระเจ้าได้ ในการที่พระองค์จะทรงช่วยกู้ ไม่ว่าโดยคนมากหรือน้อย”

เราทั้งหลายเป็นผู้แสวงบุญในดินแดนแห่งความเจ็บปวด และความทุกข์ยากลำบาก แต่จงไว้วางใจในพระเจ้า และ ทำการตัดสินใจให้พระเจ้าเป็นหนึ่งในทุกมิติของชีวิต แล้วจะมีความแตกต่างเกิดขึ้นทุกอย่างเมื่อเราเผชิญกับความยากลำบาก สิ่งนี้ถือว่าเป็นข้อสรุปของ “อีดิฮิลสัน และ โรส” สองสามีภรรยาจากเมือง “มานาฮัส” จากตอนเหนือของประเทศบราซิล

ทั้งสองทำงานเป็นคนส่งอาหารแซ่แข็งในซูเปอร์มาร์เก็ต ซึ่งตั้งอยู่ในพื้นที่ที่พวกเขาอาศัยอยู่ โดยใช้รถบรรทุกติดตู้แช่ แต่พวกเขาถูกโจรลักปล้นสามครั้ง และสูญเสียแทบทุกสิ่งทุกอย่างที่มี ผลที่เกิดขึ้นคือ พวกเขากลายเป็นหนี้สะสมก้อนโต และพวกเขาไม่ทราบจะทำประการใดต่อไป

ในช่วงวิกฤตการณ์ พวกเขาถูกเขาลงและทูลขอให้สถานการณ์ทั้งหมดอยู่ในพระหัตถ์ของพระเจ้า หลักจากการอธิษฐาน พวกเขา รู้สึกว่าพวกเขาควรเริ่มต้นธุรกิจใหม่ ด้วยเงินที่พวกเขามีอยู่ทั้งหมด ปัญหาคือเงินทั้งหมดเป็นเงินดอลลาร์สหรัฐ เขาทั้งสองไม่แน่ใจว่าเขาจะทำอะไรกับเงินจำนวนดังกล่าว?

ด้วยความเชื่อในพระเจ้า ทำให้พวกเขาไว้วางใจ และมอบให้พระเจ้าเป็นหนึ่งในชีวิตของพวกเขา พระเจ้าจะทรงเปลี่ยนสิ่งมีค่าเพียงเล็กน้อยเป็นสิ่งใหญ่ได้ ทั้งสองได้รับการตลใจให้ไปที่ห้างสรรพสินค้าและซื้อส่วนผสมสำหรับทำขนมปังโฮลวีท และเริ่มต้นทำขนมปังรอบแรกได้ 16 ก้อน หลังจากอบขนมปังเสร็จ พวกเขานำขนมปังไปขายให้กับเพื่อนบางคน ที่เหลือพวกเขานำไปขายให้กับเพื่อนบ้าน

พวกเขาขายขนมปังหมดในเวลาอันสั้น พวกเขาตระหนักว่าพระหัตถ์อันทรงฤทธิ์ของพระเจ้าได้ทรงนำพวกเขาในธุรกิจใหม่นี้ หลังจากคืนสิบลดหนึ่ง และถวายเงินถวายแล้ว พวกเขานำผลกำไรออกไปซื้อส่วนผสมมากขึ้น และทำขนมปังออกมาจำนวนมากกว่าเดิม ดังนั้นในวิธีการง่ายๆนี้ ปัจจุบันพวกเขาตั้งเป็นบริษัทขนมปังขึ้นและมีคนงาน 15 คน ในแต่ละเดือนพวกเขาผลิตขนมปังได้ 45,000 ก้อน

พวกเขาตัดสินใจ ยอมรับว่าพระหัตถ์ของพระเจ้าทรงนำในธุรกิจของพวกเขาใน สามวิธี

1. ช่วยพี่น้องชายหญิงในพระคริสต์ให้เริ่มดำเนินการด้วยสิ่งที่มีอยู่ในมือ
2. แบ่งปันหลักการดำเนินชีวิตเพื่อให้มีสุขภาพดีกับหลายคนในตัวเมือง
3. ทำการคืนสิบลดหนึ่งอย่างสัตย์ซื่อ และถวายเงินถวายสิบห้าเปอร์เซ็นต์จากกำไรสุทธิของบริษัท

คำเชิญชวน: การยกให้พระเจ้าทรงเป็นที่หนึ่ง นับเป็นสิ่งสำคัญที่พระเจ้าทรงอวยพระพรให้กับชีวิตของสามีภรรยาคุณนี้ ปัจจุบันเขาทั้งสองสามารถอ้างพระสัญญา และพระเจ้าได้เพิ่มเติมสิ่งจำเป็นทั้งปวงให้ในแต่ละวัน โดยพระหัตถ์อันทรงฤทธิ์ของพระองค์

วันสะบาโตที่ 1 มิถุนายน 2024

ทั่วทั้งแผ่นดินโลก

ดาเนียล 8:14 “ท่านผู้นั้นตอบท่านว่า “อยู่ยานสองพันสามร้อยเวลาเย็น เวลาเช้า แล้วสถานศักดิ์สิทธิ์นั้นจะกลับสู่สภาพอันควร”

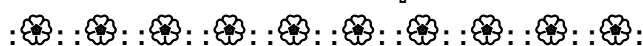
พระธรรม ดาเนียล บทที่ 8 นำเสนอคำพยากรณ์อันน่าระทึกใจ เราเรียกคำพยากรณ์นี้ว่า “คำพยากรณ์ 2,300 ตอนเย็น และตอนเช้า” (ซึ่งเท่ากับ 2,300 วัน) คำพยากรณ์ในพระคัมภีร์ตอนนี้เปิดเผยให้ทราบว่า ในตอนสิ้นสุดของคำพยากรณ์นี้ จะมีสิ่งบังเกิดขึ้นในสวรรค์ คือพระวิหารจะถูกชำระให้สะอาด และบนแผ่นดินโลก “สถานศักดิ์สิทธิ์จะถูกเหยียบย่ำลง” (ข้อ 13) เป็นเวลา 2,300 ปีก่อนที่พระวิหารจะถูกกู้ขึ้น วันนี้ เราจะเห็นความสนใจของเราไปสู่จุดที่สอง ซึ่งได้เกิดขึ้นตอนสิ้นสุดคำพยากรณ์ 2,300 ในปี 1844 กลุ่มคริสเตียนจากคริสตจักรต่างๆ เริ่มทำการศึกษาคำพยากรณ์อย่างเข้มข้น และได้ตระหนักว่าความจริงในพระคัมภีร์ถูกปฏิเสธ หรือถูกลืมนำไป

ในตอนแรกคริสเตียนกลุ่มนี้ไม่มีความตั้งใจจะเป็นกลุ่มเคลื่อนไหวทางศาสนา แต่มุ่งหวังจะนำความจริงที่พวกเขาค้นพบกลับไปเผยแพร่ในโบสถ์ หรือนิกายต้นสังกัดของตน อย่างไรก็ตาม เหล่าผู้นำในโบสถ์เดิมต่างพากันปฏิเสธความจริงข้อนี้ ดังนั้นในช่วงเวลาระหว่างวันที่ 20 และ 24 พฤษภาคม 1863 พวกเขาได้จัด “การประชุมใหญ่ทั่วไปของคริสตจักรเซเวนธ์เดย์แอ๊ดเวนตีส” ขึ้นที่ประชุมใหญ่ทั่วไปได้ศึกษาทบทวนคำพยากรณ์ทั้งหมดในพระธรรมวิวรณ์ เพื่อจะแน่ใจว่า คริสตจักรสุดท้ายที่เหลืออยู่ได้รับพระบัญชาให้ประกาศเผยแพร่พระกิตติคุณแห่งความจริงไปทั่วโลก ดังที่เราได้พบพระบัญชาว่า “ชาวประเสริฐอันเป็นอมตะจะต้องประกาศแก่ชาวโลกทั้งปวง แต่ทุกเผ่าพันธุ์ ทุกชาติ ทุกภาษา” (วิวรณ์ 14:6)

เพราะว่าคริสตจักร เอส. ดี. เอ. เข้าใจว่าตนถูกเรียกให้ประกาศข่าวสารแห่งคำพยากรณ์นี้ไปยังโลกทั้งใบ ดังนั้นคริสตจักรเซเวนธ์เดย์แอ๊ดเวนตีส จึงได้ตัดสินใจไม่ติดตาม “ระบบของรัฐบาล ซึ่งคริสต์ต่างๆ ส่วนใหญ่ รับเอามาปฏิบัติ อย่างเช่น “กลุ่มครองเกรเกชั่นนัลลิสซึม” ซึ่งระบบนี้ของรัฐบาลจะมุ่งเน้นพันธกิจของโบสถ์ท้องถิ่นซึ่งวางแนวทางวางไว้ในแผนของโบสถ์ เพื่อนำไปปฏิบัติ แนวทางการเข้าถึงประเภทนี้จำกัดบรรณแผนการประกาศไปทั่วโลก อีกทั้งก็ตักกลุ่มนมัสการทั้งหมดจากการรวมกันเป็นหนึ่งเพื่อการประกาศพระกิตติคุณไปยังทุกส่วนของโลก

ในเมื่อคำพยากรณ์กำลังเรียกให้เราประกาศไปทั่วโลก เราจึงต้องไม่ถูกนำทางโดยระบบที่ขัดต่อความสามารถในการประกาศพระกิตติคุณ และทรัพย์สินไปยังทุกเผ่าพันธุ์ทุกภาษา ,และทุกเชื้อชาติได้อย่างรวดเร็ว และมีประสิทธิผล นี่คือเหตุผลที่คริสตจักรเซเวนธ์เดย์แอ๊ดเวนตีสได้ตัดสินใจมาใช้ ซึ่งโบสถ์ทั้งหมดรวมกันเป็นหนึ่งเป็นหลักคำสอน ในพันธกิจ และ “ระบบการเป็นตัวแทนในการนำเสนอ” ซึ่งรับเอาทรัพย์สินทั้งนี้เพื่อให้ข่าวสารที่ได้รับการช่วยกู้ตั้งแต่ปี 1844 จะถูกประกาศไปในดาวเคราะห์ดวงนี้ทั้งใบ

คำเชิญชวน: ถ้าเงินถวายตามคำสัญญาของท่าน ได้ถูกจัดสรรไปตาม “แผนงบประมาณรวม” (ซึ่งได้รับการเสนอให้นำมาปฏิบัติ และส่งเสริมโดยสำนักงานใหญ่ของคริสตจักรฯ) นั่นคือ 50-60 ของงบประมาณรวม จะถูกนำไปให้การสนับสนุนพันธกิจของมิชชันนารีของโบสถ์ท้องถิ่นของท่าน 20-30 เปอร์เซ็นต์ ให้การสนับสนุนพันธกิจในส่วนภูมิภาคของมิชชัน หรือคอนเฟอเรนซ์ของผู้ถวาย และอีก 20 เปอร์เซ็นต์จะถูกส่งไปส่งเสริมพันธกิจทั่วโลก (หรืองบประมาณพันธกิจทั่วโลก) ซึ่งจะทำให้การสนับสนุนพันธกิจทั่วโลกอย่างสมดุล เพื่อให้การสนับสนุนเหล่ามิชชันนารี ที่ดำเนินพันธกิจของคริสตจักรอย่างยากลำบากอยู่รอบโลก

วันสะบาโตที่ 8 มิถุนายน 2024
หลักการเรื่องเงินถวายในพระคัมภีร์

1 ยอห์น 4:19 “เราทั้งหลายรัก ก็เพราะพระองค์ทรงรักเราก่อน”

พระคัมภีร์นำเสนอหลักการสองสามอย่าง เมื่อพูดถึง “เงินถวาย” หนึ่งในหลักการที่น่าคัมคือ เงินถวายจะวางบนพื้นฐาน “การเลือกถวายเป็นเปอร์เซ็นต์” โดยผู้มัสการจะเป็นผู้กำหนดเปอร์เซ็นต์ด้วยตนเอง และจำนวนเปอร์เซ็นต์นั้นควรจะต้องเป็นสิ่งที่ทำหายเรา เพื่อเราจะสามารถเข้าใจได้ว่าการเสียสละคืออะไรที่กล่าวหาว่า “คุณค่าของเงินถวาย” ที่ถูกคือคุณค่าของการเสียสละ เพื่อจะให้กระจำงในเรื่องนี้ เราจะต้องหยุดและใช้ความคิด แล้วถามตัวเราเองว่า “ฉันเคยทำการถวายอย่างเสียสละจริงๆ เพื่อพันธกิจของพระเจ้า ณ ตอนหนึ่งตอนใด ในชีวิตของฉันไหม ?”

ในการกล่าวถึงหัวข้อนี้ เอลเลน จี. วัตต์. เขียนไว้ว่า “ของขวัญที่พระเจ้าทรงประทานแก่มนุษย์ยิ่งใหญ่เพียงใด ที่ทรงประทานให้ด้วยน้ำพระทัยกว้าง ซึ่งไม่เคยมีมนุษย์คนใดให้อะไรแก่ใครเกินกว่านี้ เพื่อพระองค์จะทรงช่วยเหลือบุตรชาย หญิงของมนุษย์ที่คิดทรยศให้ได้รับความรอด และนำพวกเขาให้มองเห็นพระประสงค์ และสังเกตความรักของพระองค์ คุณทั้งหลายเคยคิดใหม่ว่า ของขวัญ และเงินถวายของคุณที่คุณถวายแต่พระองค์ แสดงให้คุณเห็นว่าไม่มีอะไรจะล้ำค่าเกินกว่า “พระเจ้าผู้ทรงรักโลก จนได้ประทานพระบุตรองค์เดียวของพระองค์ เพื่อทุกคนที่วางใจในพระบุตรจะไม่พินาศ แต่มีชีวิตนิรันดร์ใหม่?” มนุษย์ผู้รักพระเจ้าอย่างแท้จริงจะไม่ถวายสิ่งใดด้วยริมฝีปากเท่านั้น แต่เขาจะนำสิ่งล้ำค่าสู่ท้องพระคลัง เสมือนเหล่าเกษตรกรจะออกไปหว่านเมล็ดอันมีค่าในท้องทุ่งของพวกเขา”(จากนิตยสาร“รีวิว แอน เฮอรัลด์, วันที่ 15 พฤษภาคม 1900)

หลังจากการทำงานหนัก และต่อสู้ดิ้นรนกับปัญหาต่างๆ ในประเทศอินเดียหลายปี..อเล็กซานเดอร์ ดัฟฟ์ มิชชันนารีจากประเทศสกอตแลนด์ ได้เดินทางกลับบ้านเกิด เพื่อจะสิ้นชีวิตที่นั่น ระหว่างการประชุมในโบสถ์ของเขา เขาเทศนา และทำหายให้เพื่อนร่วมชาติคนใดคนหนึ่งให้ก้าวออกมา เพื่ออาสาไปรับช่วงงานต่อจากเขาในประเทศอินเดีย

ขณะที่เขากล่าวทำชวนด้วยจิตใจ และน้ำเสียงเรงเร้า อเล็กซานเดอร์รู้สึกเหนื่อยหอบจึงประคองตัวถอยหลังไปนั่งบนเก้าอี้ นายแพทย์คนหนึ่งที่นั่งแถวหน้ารีบขึ้นไปบนเวที ใช้หูฟังตรวจชีพจรของอเล็กซานเดอร์ ขณะที่แพทย์กำลังเช็คร่างกาย อเล็กซานเดอร์เปิดตา และพูดว่า “ผมต้องกลับที่แท่นเทศน์ เพื่อเรียกร้องให้มีใครอาสาไปทำงานต่อจากผมในประเทศอินเดีย”

นายแพทย์ที่กำลังดูแลอาการผิดปกติของอเล็กซานเดอร์ พูดขึ้นว่า “ด็อกเตอร์ ทำจิตใจของคุณให้สงบลงเถอะ หัวใจของคุณกำลังเต้นอ่อนแรงมาก” แต่มิชชันนารีผู้ซื่อสัตย์ที่รับฟัง เขาลุกขึ้นแล้วเดินกลับไปแท่นเทศน์อย่างช้าๆ และเริ่มพูดทำชวนให้มีใครสักคนยืนขึ้น และกล่าวรับอาสา อเล็กซานเดอร์ กล่าวด้วยเสียงสั่นเครือด้วยความเหนื่อยอ่อนว่า...“เมื่อพระราชินีวิคตอเรีย เรียก เรียกให้คนอาสาสมัครทำงาน มีคนจำนวนหลายร้อยคนก้าวออกมาข้างหน้ารับอาสาทำงาน...แต่เมื่อพระเยซูทรงเรียก ไม่มีใครต้องการตอบสนองเลยหรือในประเทศสกอตแลนด์นี้? ไม่มีตอบสนองด้วยการอาสาไปเป็นมิชชันนารีในประเทศอินเดีย แม้สักคนเดียวไม่มีหรือ?..” หลังพูดเสร็จ มิชชันนารีสูงอายุ ยืนอยู่อย่างเงิบๆ กระนั้นไม่มีใครลุกยืนขึ้นแม้สักคนเดียว..ไม่มีใครตอบสนอง!

ในที่สุด อเล็กซานเดอร์กล่าวช้าๆ อย่างซัดถ้อยซัดคำ “ก็ดีแล้ว..ถ้าทั้งสกอตแลนด์ไม่มีคนหนุ่มที่จะส่งไปประเทศอินเดีย ผมก็จะกลับไปด้วยตัวเองอีกครั้งหนึ่ง เพื่อผู้คนที่นั่นจะทราบว่าจะอย่างไรชายชาวสกอตแลนด์คนหนึ่งยังห่วงใยพวกเขาอยู่” เมื่อมิชชันนารีผู้ซื่อสัตย์เดินลงจากธรรมมาสน์ เสียงเงิบๆ ได้บังเกิดความฮือฮาขึ้นจากกลุ่มคนหนุ่มหลายคน ซึ่งตัดสินใจรับอาสา “ต่างคนต่างพูดทำนองเดียวกันว่า “ผมขอรับอาสาไป....อีกคนก็พูดว่า...

ผมรับอาสาไปประเทศอินเดีย...อีกคนพูดเช่นเดียวกันว่า ...ผมรับอาสาไปประเทศอินเดีย...อีกคนพูดเสริมขึ้นว่า...
ผมด้วยอีกหนึ่งคนรับอาสา!”

คำเชิญชวน: พระเจ้าทรงเป็นหนึ่งใน สิ่งสำคัญสำหรับพระพรในชีวิตคู่ ปัจจุบัน พวกเขาสามารถอ้างพระสัญญา สิ่งทั้งหมดที่จำเป็น พระเจ้าจะทรงเพิ่มเติมให้พวกเขาในแต่ละวันโดยพระหัตถ์อันทรงฤทธิ์ของพระเจ้า

วันสะบาโตที่ 15 มิถุนายน 2024
ข้าพเจ้าได้เรียนรู้ที่จะพอใจอย่างนั้น

ฟิลิปปี 4:11-13 “ข้าพเจ้าไม่ได้บ่นถึงเรื่องความขัดสน เพราะข้าพเจ้าจะมีฐานะอย่างไรก็ตาม ข้าพเจ้าก็เรียนรู้แล้ว ที่จะพอใจอย่างนั้น ข้าพเจ้ารู้จักที่จะเผชิญกับความตกต่ำ และรู้จักที่จะเผชิญกับความ อุดมสมบูรณ์ ไม่ว่าในกรณีใดๆ ข้าพเจ้ารู้จักเคล็ดลับที่จะเผชิญกับความอิมท้อง และความอดอยากความสมบูรณ์พูนสุข และความขัดสน ข้าพเจ้าผจญทุกสิ่งได้ โดยพระองค์ผู้ทรงเสริมกำลังข้าพเจ้า”

นี่เป็นข้อพระคัมภีร์รู้จักกันดีที่สุด และเป็นข้อที่คริสเตียนรักมากที่สุดในพระคัมภีร์ใหม่ด้วย เพราะสอนบทเรียนที่ลุ่มลึกแก่เรา ว่าเราจะประพฤติน้อยอย่างไรในชีวิตด้านการเงินของเรา เพื่อให้สอดคล้องกับแผนการของพระเจ้า สังเกตว่าอัครทูตเปาโล ผู้เขียนพระคัมภีร์ข้อนี้ ไม่ได้กล่าวว่า “ข้าพเจ้าชอบที่จะดำเนินชีวิตอย่างขาดแคลน แต่ท่านพูดว่า “ข้าพเจ้าได้เรียนรู้ที่จะเผชิญแม้กับความอดอยาก”

อัครทูตเปาโลไม่ได้แนะนำเราให้ชื่นชมในความยากลำบาก และความหิวโหย สิ่งที่ท่านกำลังบอกเราคือ ตลอดชีวิตเราอาจต้องเผชิญกับสถานการณ์ที่ยากลำบาก ฉะนั้นเราจะต้องปรับตัวรับกับสถานการณ์โดยปราศจากความสิ้นหวัง เศรษฐกิจร้าย หรือภัยพิบัติอาจจู่โจมชีวิตของทุกคนได้ การเรียนรู้ของท่านเปาโลได้เรียนรู้ จะสร้างความแตกต่างระหว่างสันติสุข และความสิ้นหวังให้เกิดขึ้นได้

คำถามมีว่า เราจะเรียนรู้ในสิ่งท่านเปาโลได้เรียนรู้ได้อย่างไร ลูกกฤษฎีจะไขความเข้าใจในชีวิตของท่านเปาโลคือข้อพระคัมภีร์ที่เป็นข้อควรจำของเราวันนี้คือ ข้อ 11 และ 13 ในข้อ 11 ท่านเปาโลกล่าวว่า “ข้าพเจ้าไม่ได้บ่นถึงเรื่องความขัดสน เพราะข้าพเจ้าจะมีฐานะอย่างไรก็ตาม ข้าพเจ้าก็เรียนรู้แล้ว ที่จะพอใจอย่างนั้น” ประการแรก เราจะไม่สามารถเรียนรู้ที่จะเผชิญกับช่วงเวลาแห่งภัยพิบัติ ถ้าเราไม่เรียนรู้จะมีความรู้สึกพอใจในสิ่งที่มีอยู่ สิ่งหนึ่งที่จะทำได้คือหลีกเลี่ยงการเป็นหนี้ หนี้ส่วนมากเป็นผลมาจากการไม่มีความสุขในสิ่งต่างๆ ที่เรามี ดังนั้นเราจึงพยายามแสวงหาสิ่งที่เราไม่สามารถจะมีได้ เราจึงก่อหนี้ขึ้น ประการที่สอง ให้เราสัตย์ซื่อในการคืนสลิปลด แล้วกล่าวกับตัวเองว่าไม่ใช่ทุกสิ่งเป็นของของฉัน กระนั้นฉันสามารถมีความพอใจในสิ่งที่อยู่ในมือของฉันเท่านั้น

และ ในข้อที่ 13 ท่านเปาโลกล่าวว่า “ข้าพเจ้าผจญทุกสิ่งได้ โดยพระองค์ผู้ทรงเสริมกำลังข้าพเจ้า” ข้าพเจ้าแน่ใจ คุณรู้จักบุคคลที่สามารถพูดได้ว่า ด้วยเงินที่ฉันมีอยู่ ฉันสามารถซื้อสิ่งใดๆ ที่ฉันต้องการได้” แต่พระคัมภีร์เชื่อเชิญเราให้พูดว่า เพราะว่าฉันอยู่ในพระคริสต์ “ฉันสามารถผจญทุกสิ่งได้” วิธีเดียวจะเรียนรู้เพื่อจะให้เกิดความพอใจ คือที่จะทราบ ว่า ในพระคริสต์ ฉันมีทุกสิ่งอยู่แล้วที่เป็นสิ่งมีคุณค่าจริง ๆ ซึ่งแม้จะอยู่ท่ามกลางความยากลำบาก พระเจ้าทรงสถิตอยู่ด้วย และจะทรงให้การเกื้อหนุนฉัน

คำเชิญชวน: ทูลขอพระเจ้าทรงนำคุณไปบนเส้นทางแห่งความพึงพอใจ ด้วยการหลีกเลี่ยงหนี้สิน และมีความสัตย์ซื่อต่อพระเจ้า

วันสะบาโตที่ 22 มิถุนายน 2024

ช่องทางหนึ่งที่ไหลออกมาเสมอ

มัทธิว 25:29 “ด้วยว่าผู้ใดมีอยู่แล้ว จะเพิ่มเติมให้ผู้นั้นจนมีเหลือเฟือ แต่ผู้ที่ไม่มี แม้ว่าซึ่งเขามีอยู่ ก็จะต้องเอาไปจากเขา”

ใน วันที่ 23 มีนาคม 2021 เรือบรรทุกสินค้าขนาดใหญ่ลำหนึ่งความยาว 400 เมตร ชื่อ “เอเวอร์ ก็ฟเว่น” ได้แล่นไปเกยตื้นที่คลองสุเอซ และได้ปิดเส้นทางเดินเรือในคลองโดยสิ้นเชิง ทำให้เรือบรรทุกลำอื่นๆ ไม่สามารถแล่นผ่านไปมาในคลองแห่งนี้ได้ ตามประวัติของคลองแห่งนี้ “เฟอดินันด์ เด เลซเซ็พส์” นักธุรกิจ และนักการทูตชาวฝรั่งเศส ต้องใช้เวลาถึงสิบปีในการขุดคลองนี้ (1959-1869) กว่าจะแล้วเสร็จ และต้องใช้คนงานชาวอียิปต์ถึงหนึ่งล้านคน

จากอุบัติเหตุของเรือ “เอเวอร์ ก็ฟเว่น” ทำให้เกิดการสูญเสียโอกาสทางการค้า คือเรือบรรทุกจำนวน 420 ลำ บรรทุกสินค้ารวม 26 ล้านตัน ถูกบล็อกไปมาไม่ได้ ทำให้เกิดการสูญเสีย คิดเป็นเงินถึง 38.4 พันล้านเหรียญ (อเมริกัน) ถ้าคิดเป็นชั่วโมง จะสูญเสียเงินไป 400 ล้านดอลลาร์ต่อชั่วโมง คลองสุเอซช่วยให้การเดินทางระหว่างยุโรปผ่านคลองสุเอซไปตะวันออกกลาง และเอเชียได้ในเวลาที่สั้นกว่า ถึง 15 วัน และเส้นทางเดิมที่ไม่ผ่านคลองสุเอซจะเสียค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นถึง 15 ถึง 20 เปอร์เซ็นต์

บางครั้งปัญหาทำนองเดียวกันนี้เกิดขึ้นกับความไม่สัตย์ซื่อของเรา เป็นไปได้ที่ช่องทางแห่งการถวายเงินของเราถูกปิดกั้นไว้ จากการเสื่อมในความไว้วางใจ การหย่อนในความเชื่อ หรือเป็นเพราะเราต้องการถวายเงินให้เฉพาะโครงการท้องถิ่น หรือในประเทศของเราเอง ขณะที่หากเราถวายเข้ากองทุนรวม ทรัพยากร หรือเงินที่เราถวายจะถูกส่งไปถึงทุกพื้นที่บนแผ่นดินโลก อันเป็นการนำข่าวสารแห่งความรอดไปสู่ผู้คนที่บ่พบ

จงอ่านข้ออ้างอิง จากข้อเขียนของ เอลเลน จี. ไวท์. ดังต่อไปนี้

องค์พระผู้เป็นเจ้าไม่ได้บอกว่าพระองค์ทรงเสด็จมา (ครั้งแรก) พร้อมกับเงิน หรือทอง เพื่อจะใช้เป็นปัจจัย ทำให้พระกิตติคุณรดหน้าไป แต่พระองค์ทรงประทานพระพรให้มนุษย์ด้วยทรัพย์สิน และโดยส่วนที่พวกเขาสามารถหนึ่งมาคืน และถวายเงินถวาย พระเจ้าจะทรงใช้ทรัพยากรเหล่านี้เพื่อทำให้พันธกิจของพระองค์ก้าวหน้าไป วัตถุประสงค์หนึ่งเหนือวัตถุประสงค์อื่นๆ คือ พระเจ้าทรงใช้ทรัพยากรที่ได้รับมา เพื่อให้การสนับสนุนเหล่าคนงานแห่งพระกิตติคุณที่กำลังทำการเก็บเกี่ยวดวงวิญญาณในท้องทุ่ง และถ้าหากมนุษย์จะกลายเป็นช่องทางเพื่อให้พระพรแห่งสวรรค์ไหลออกไปยังคนอื่น พระองค์ก็จะทำให้ช่องทางแห่งพระพรนั้นเต็มอยู่เสมอ” (หนังสือ “คำแนะนำเรื่องการเป็นผู้อารักขาทรัพย์สินของพระเจ้า” หน้า 36)

เมื่อคุณตัดสินใจว่า คุณจะถวายเงินถวายเป็นเปอร์เซ็นต์ (ตามที่คุณตัดสินใจ) และถวายอย่างเป็นประจำ ดังที่บางคนได้กล่าวว่า เขา “ทำตามคำสัญญา ที่เขาได้กล่าวสัญญากับพระเจ้า คุณอาจคิดว่าจำนวนที่คุณถวายนั้นน้อยเกินไป อย่างไรก็ตาม ถ้าทุกคนทำในสิ่งเดียวกัน เงินถวายจะเป็นเหมือนสายน้ำที่ไหลมารวมเป็นสายน้ำเดียวกัน น้ำนั้นก็ลดลงยังเมล็ดที่เหล่ามิชชันนารีได้หว่านไว้ และพระเจ้าจะทรงอวยพรให้กับปัจจัยที่เราถวาย และเงินถวายจะทำให้ข่าวกิตติคุณแห่งความรักของพระเยซู ขยายออกไปไกลรอบพิภพ

คำเชิญชวน: ให้เราทูลขอพระเจ้า อย่าให้มีสิ่งใดมา “ปิดกั้น” ช่องทาง ซึ่งจะนำพระพรผ่านเราไปสู่คนอื่น ๆ

วันสะบาโตที่ 29 มิถุนายน 2024
ความรับผิดชอบในการใช้ทรัพยากร

1 โครินธ์ 14:40 “แต่จงปฏิบัติทุกสิ่ง ตามระเบียบวินัยเถิด”

เรามีเหตุผลหลายประการจะสรรเสริญพระเจ้า สำหรับการที่พระองค์ได้ทรงนำคริสตจักรเซเวนธ์เดย์แอ๊ดเวนตีส์ ในวิธีที่ความจริงได้ถูกประกาศเผยแพร่ออกไป การช่วยเหลือที่คริสตจักรได้เสนอความช่วยเหลือสังคม และชีวิตของคนทั้งหลายได้รับการช่วยให้รอดสำหรับอาณาจักรของพระเจ้า กล่าวมาแล้วนี้เป็นเพียงส่วนหนึ่งของความหลากหลายมิติที่ควรทำให้เราทั้งหลายตะโกน “สรรเสริญองค์พระผู้เป็นเจ้า”

แต่ยังมีอีกจุดหนึ่ง ที่ควรนำความกตัญญูมาสู่ดวงใจของเรา คือการทรงนำให้คริสตจักรของเราบริหารจัดการด้านการเงินได้อย่างรัดกุม เป็นนิยามหนึ่งที่มีระบบการควบคุมการเงินอันเป็นที่ยอมรับ ว่ามีการตรวจสอบบัญชี การตั้งงบประมาณ และควบคุมการใช้จ่ายทุกบาททุกสตางค์ เพื่อให้เงินถูกใช้ไปในการเทศนาเผยแพร่วาทะกิตติคุณ ตลอดจนการให้การอุดหนุนสถาบันต่าง ๆ ของคริสตจักร พร้อมทั้งมีบันทึก “รายงานการเงิน” ที่จะรายงานให้ประธาน และคณะกรรมการบริหารรับทราบ ว่าทรัพยากรถูกใช้ไปอย่างสัตย์ซื่อ และโปร่งใสเราอาจคิดว่า การมี “เหรียญกษาปณ์ และผู้ตรวจสอบบัญชี” เท่านั้น คือผู้ระมัดระวังในการใช้ทรัพย์สินของคริสตจักร แต่ยังมีอีกวิธีหนึ่งสำหรับคนที่ “คืนสิบลดหนึ่ง” และถวายเงินถวายสามารถช่วยโบสถ์ให้ได้รับความเชื่อถือสำหรับการใช้ทรัพยากรอย่างน่าไว้วางใจได้ นั่นคือการที่ผู้ถวายทรัพย์สินเขียนชื่อ ตำบลที่อยู่ วันเดือนปี จำนวนเงิน และวัตถุประสงค์บนหน้าซองถวาย วิธีนี้จะทำให้เหรียญกษาปณ์ออกใบเสร็จให้ผู้ถวายซึ่งจะกลายเป็นหลักฐานหนึ่งให้ตรวจสอบได้ว่าเงินสิบลดหนึ่ง หรือเงินถวายได้ถูกใช้ไปตามความประสงค์ของผู้ถวายได้ อย่างไรก็ตามในบางกรณีผู้ถวายทรัพย์สินไม่ประสงค์จะออกนาม หรือเขียนวัตถุประสงค์ แม้เงินถวายจะเป็นที่ยอมรับได้...อย่างไรก็ดีทางคริสตจักรขอให้คุณให้ผู้ถวายเขียนชื่อ ตำบลที่อยู่ และวัตถุประสงค์ไว้ เพื่อเจ้าหน้าที่ตรวจบัญชีจะสามารถทำงานตามหน้าที่ได้และคริสตจักรจะดำเนินการไปอย่างโปร่งใส และเป็นที่ยอมรับเชื่อถือ

เอลเลน จี. ไวท์. กล่าวว่า “แผนการของระบบการคือสิบลดหนึ่ง เป็นระบบที่สวยงาม เรียบง่าย และมีความเท่าเทียมกันนัก ทุกคนอาจถวายทรัพย์สินด้วยความเชื่อ ความกล้าหาญ เพราะเป็นแผนเริ่มต้นมาแต่พระเจ้า ในแผนนั้นรวมเอาความเรียบง่าย และความได้ประโยชน์ไว้ และไม่ต้องเรียนรู้ลึกซึ้งก็เข้าใจและดำเนินการได้ คนทั้งหลายจะรู้สึกว่าคุณสามารถมีส่วนร่วมในการนำพระกิตติคุณอันล้ำค่าแห่งความรอดให้แพร่ออกไปได้ (หนังสือ “คำแนะนำสำหรับผู้อารักขาทรัพย์สินของพระเจ้า” หน้า 73)

คำเชิญชวน: ความโปร่งใส และความเข้มงวดในการใช้ทรัพยากร ช่วยส่งเสริมพันธกิจอันล้ำค่าแห่งความรอด ให้ประกาศออกไป จึงเป็นเหตุผลดีสำหรับพี่น้องในพระคริสต์ทุกท่าน ที่จะบ่งบอกตัวท่านเอง เมื่อท่านคืนสิบลดหนึ่ง และถวายเงินถวาย

